№ 13. Łódź. Piątek, 11 kwietnia 1919 r. Cena egzemplarza 60 fen. Rok 1.

Łódzki Dziennik Urzędowy

PRENUMERATA.
Kwartalnie . . . . . Marek 9.—
Miesięcznie . . . . . Marek 3.—
z odnoszeniem do domu.

Redakcja i Administracja
Pasaż Majera 10 (Sienkiewicza 21)
Telefon № 100.
Adminstracja czynna od 9 do 1 i od 3 do 5.
Redaktor przyjmuje od 11 do 1 po południu.

OGŁOSZENIA.
Za wiersz petitowy (4 szpalty na stronie) lub jego miejsce 75 fen.
Drobne ogłoszenia 12 fen. za wyraz, najmniejsze Mk. 1.20

Dział Urzędowy.

USTAWA

w przedmiocie obowiązkowego stemplowania papierowych znaków pieniężnych, ich opodatkowania i częściowej ich wymiany na asygnaty pożyczki państwowej z dnia 26 marca 1919 r.

Art. 1.

W celu łatwiejszego spieniężenia powszechnej pożyczki państwowej polskiej, tudzież zapewnienia posiadaczom znaków pieniężnych, dopuszczonych dotychczas w Polsce do prawnego obiegu, korzystnej tych znaków wymiany na nową walutę polska (art. 10) ustanawia się obowiązkowe stemplowanie marek polskich, marek niemieckich, koron austrjacko-węgierskich i rosyjskich rubli carskich. Jednocześnie ze stemplowaniem znaków pieniężnych ustanawia się pobór jednorazowego podatku, podług art. 4 niniejszej ustawy.

Art. 2.

Wszyscy posiadacze w Polsce znaków pieniężnych, w art. 1 do obowiązkowego stemplowania przeznaczonych, są obowiązani przedłożyć je do ostemplowania instytucjom, które w tym celu wskaże i ogłosi Minister Skarbu. Równocześnie Minister Skarbu wyznaczy i poda do publicznej wiadomości termin wykonania rzeczonego obowiązku.

Art. 3.

Jeśli ogólna wartość nominalna znaków pieniężnych, przedłożonych do ostemplowania przez jednego okaziciela, czy w jednej czy w różnych walutach, nie przenosi ogółem 2400 marek, lub 1500 rubli, lub 3600 koron, okaziciel otrzyma znaki swe z powrotem ostemplowane bez potracenia podatku.

Art. 4.

Jeżeli ogólna wartość nominalna znaków pieniężnych, przedłożonych do ostemplowania przez jednego okaziciela, przenosi łącznie 2400 marek, lub 1500 rubli, lub 3600 koron, okaziciel otrzyma połowę nadwyżki w znakach ostemplowanych, drugą zaś połowę w 4% asygnatach skarbowych z roku 1919, które Państwo wydaje na mocy niniejszej ustawy. Asygnaty te zostaną wykupione po potrąceniu podatku w dniu 1 maja 1920 roku po 102 za sto. Procent potrącony za czas od dnia nabycia do dnia płatności asygnat stanowi podatek.

Asygnaty skarbowe będą uwzględnione przy obliczaniu przymusowego udziału w nabywaniu pożyczki państwowej, o ile przymus taki w stosunku do całego majątku obywateli zostanie wprowadzony.

O ile zapas asygnat skarbowych okaże się niewystarczający, instytucja stemplująca wyda okazicielowi kwity tymczasowe, które mają być uważane za równoznaczne z asygnatami.

Zwrot okazicielowi połowy jego znaków pieniężnych, przedłożonych w różnych walutach lub w znakach różnej wartości, odbywa się z zachowaniem takiego samego stosunku ilościowego walut i — o ile to możliwe — także znaków pieniężnych, w jakim je przedłożono.

Art. 5.

Każdy posiadacz znaków pieniężnych obowiązany jest przedłożyć je do ostemplowania w instytucji stemplującej w miejscu stałego zamieszkania lub siedziby, względnie pobytu. Jeśli zaś posiada znaki pieniężne w kilku różnych miejscowościach, może je przedłożyć do ostemplowania w odpowiednich instytucjach miejscowych, ale jest obowiązany złożyć w instytucji właściwej według jego zamieszkania, siedziby lub pobytu zaświadczenie owych innych instytucji, w których się ostemplowanie jego znaków pieniężnych odbyło, o sumie ostemplowanych tam jego znaków pieniężnych oraz otrzymanych przezeń asygnat skarbowych.

Art. 6.

Znaki pieniężne, znajdujące się w posiadaniu członków rodziny, żyjących we wspólności gospodarczej, liczą się ze względu na art. 3 i 4 niniejszej ustawy, jako jedna suma ogólna. Głowa rodziny jest przeto obowiązana przedłożyć je łącznie do ostemplowania.

Art. 7.

Ostemplowanie znaków pieniężnych, zwracanych okazicielowi, odbywa się przez odbicie na nich stempla z wizerunkiem Orła Polskiego i z napisem „Podatek opłacony".

Jednocześnie instytucja stemplująca sprawdzi tożsamość osoby okaziciela i zapisze do swego rejestru jego imię, nazwisko, zawód i miejsce zamieszkania oraz sumę przedłożonych przezeń i sumę zwróconych mu znaków pieniężnych.

Art. 8.

Znaki pieniężne, zatrzymane wzamian za wydane okazicielowi asygnaty skarbowe, instytucja stemplująca odsyła nieostemplowane do kas skarbowych, przez Ministra Skarbu wyznaczonych. Skarb państwa przed

puszczeniem tych znaków pieniężnych w obieg w kraju winien je ostemplować w sposób, w ust. 1 art. 7 przepisanym.

Art. 9.

Asygnaty skarbowe, wydane na mocy niniejszej ustawy, mogą być po terminie rozpoczęcia stemplowania znaków pieniężnych używane do spłacania wszelkich zobowiązań, a to do wysokości 50% każdego takiego długu, o ile tenże wynosi więcej, niż 2400 marek, lub 1500 rubli, lub 3600 koron. Wierzyciel jest obowiązany do przyjęcia tych asygnat z uwzględnieniem narosłych procentów zamiast gotówki. Obowiązek ten wierzyciela ustaje w miesiąc po powstaniu Banku Polskiego (art. 10).

Przepis powyższy nie zmienia rozporządzenia z dnia 29 czerwca 1918 roku, dotyczącego waluty rublowej w b. Jenerał Gubernatorstwie Warszawskiem (Dz. Rozp. Jen. Gub. Warsz. nr. 119 z roku 1918 poz. 495).

Wierzyciel, odbierający taki dług ratami, jest obowiązany przyjąć całą resztę długu asygnatami skarbowemi, jeżeli w ratach poprzednich połowę długu lub więcej otrzymał już w gotówce; w razie zaś, jeżeli poprzednio otrzymał gotówką mniej niż połowę całego długu, wymagać może nadal gotówki tylko tyle, ile jej wobec gotówki poprzednio uiszczonej do połowy całego długu brakuje. Pokwitowanie wierzyciela, nie wskazujące rodzaju walorów, w jakich zapłatę otrzymał, należy uważać jako pokwitowanie zapłaty gotówką.

Asygnaty skarbowe mogą być również używane bez ograniczenia do spłacania podatków.

Art. 10.

Niezwłocznie po powstaniu i rozpoczęciu działalności Banku Polskiego, tenże Bank wzamian za ostemplowane marki, ruble i korony wyda ich posiadaczom nowe pieniądze papierowe polskie po kursie urzędowym, który Sejm uchwali.

Posiadacze ostemplowanych znaków pieniężnych przedłożą je do wymiany na nową walutę polską w tych samych instytucjach, które poprzednio dokonały ostemplowania ich znaków pieniężnych. O ile się wówczas okaże, że ogólna suma, przedłożona przez okaziciela do wymiany na walutę polską, jest znacznie większa od sumy poprzednio ostemplowanej, instytucje wymieniające mają prawo domagać się wyjaśnienia, czy nadwyżka nabyta została w sposób legalny.

Art. 11.

Znaki pieniężne, podlegające obowiązkowemu ostempolowaniu (art. 1), a w czasokresie przez Ministra Skarbu wyznaczonym (art. 2) nieostemplowane, ulegają konfiskacie. Wszelako w wypadkach, w których będzie udowodnione, że dostały się do Polski drogą legalną, lub że uchybienie terminu ostemplowania nastąpiło wskutek przeszkód istotnych i usprawiedliwionych, Minister Skarbu ma prawo i po upływie terminu zezwolić na ostemplowanie rzeczonych znaków pieniężnych i ich wymianę wedle zasad art. 3 i 4.

Art. 12.

Winni podrobienia ostemplowania znaków pieniężnych (art. 7), jako też winni świadomego wydania, przyjęcia, przechowania, przewożenia lub rozpowszechniania znaków z ostemplowaniem podrobionem — ulegną karom, przewidzianym w kodeksach karnych, obowiązujących na ziemiach polskich za podrabianie i puszczanie w obieg podrobionych banknotów państwowych.

Art. 13.

Winni świadomego pogwałcenia lub obejścia przepisów niniejszej ustawy lub wydanych na jej podstawie zarządzeń Ministra Skarbu, bądź przez ukrycie w całości lub częściowo swoich lub cudzych znaków pieniężnych przed ostemplowaniem, bądź przez kłamliwe oświadczenia o dokonanem ostemplowaniu takich znaków lub o ich wymianie na pożyczkę państwową, bądź przez wycofanie ostemplowanych znaków pieniężnych z pod obowiązkowej ich wymiany na asygnaty skarbowe, — ulegną za to karze więzienia do lat 5 i grzywnom do 200.000 marek lub 300.000 koron, albo jednej z tych kar.

Art. 14.

Wykonanie niniejszej ustawy poleca się Ministrowi Skarbu.

Art. 15.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Marszałek: *Trąmpczyński.*
Prezydent Ministrów: *I. J. Paderewski.*
Minister Skarbu: *Dr. Englich.*

ROZPORZĄDZENIE
Ministra Spraw Wewnętrznych o wprowadzeniu czasu letniego.

Na zasadzie uchwały Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1919 r. zarządzam co następuje:

Zegary publiczne w całem Państwie należy dnia 15 kwietnia 1919 r. o godz. 2-ej w nocy podług dotychczasowej rachuby przesunąć o godzinę naprzód, t. j. na 3-cią po północy.

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *S. Wojciechowski.*

Warszawa, dnia 5 kwietnia 1919 r.

ROZPORZĄDZENIE.

Na mocy dekretu z dnia 11 stycznia r. b. zarządza się, co następuje:

Wypiek i sprzedaż hurtowa i detaliczna wszelkiego rodzaju ciast deserowych i drożdżowych, ciastek, tortów, babek, mazurków i t. p. od dnia 12 kwietnia r. b. zabrania się. Pozostaje dozwolona jedynie sprzedaż w cukierniach, kawiarniach, restauracjach i jadłodajniach chleba i bułek słodkich.

Winni niestosowania się do niniejszego rozporządzenia będą karani w drodze administracyjnej aresztem do 3 miesięcy lub grzywną w wysokości 20.000 marek.

Poza tem znalezione ciasta lub przygotowane do wypieku zapasy surowych produktów będą konfiskowane.

Minister Aprowizacji: (—) *A. Minkiewicz.*
Naczelnik urzędu: *L. Ptaszyński.*

Warszawa, dnia 7 kwietnia 1919 r.

Z Komisarjatu Ludowego na pow. Łódzki.

Komisarz Ludowy na powiat Łódzki wysłał w dniu 7 kwietnia r. b. następujący raport o poborze rocznika 1898 do Ministra Spraw Wewnętrznych.

Na zasadzie rozporządzenia z dnia 4-go marca r. b. za nr. 38343 donoszę, że pobór rocznika 1898 odbywał się 19-go, 20-go i 21-go marca w Zgierzu; 22-go i 24-go marca w Tuszynie i 26-go, 27-go i 28-go marca w Łodzi.

Z ogólnej liczby popisowych zapisanych w listach poborowych 1216 stawiło się 949. Z liczby tej przyznano za zdatnych do wojska i przyjęto 719, dano odroczenia 122, odesłano pod obserwację lekarską 53 i przyznano za niezdatnych 55. Pozostała liczba popisowych na Komisję nie stanęła. Cyfry tej jednakże za ścisłą uważać nie można, ponieważ listy popisowych sporządzone były z pośpiechem i w wielu wypadkach wniesieni zostali popisowi z innych roczników, ochotnicy, którzy już służą w wojsku, lub w powiecie nie zamieszkali. Zarządziłem w tej sprawie dochodzenia; winni uchylenia się od powinności wojskowej będą pociągnięci do odpowiedzialności karno-administracyjnej i przymusowo stawieni przed Komisją Poborową o wyniku dochodzenia doniosę dodatkowo.

Komisarz Ludowy: *A. Remiszewski.*

Na skutek rozporządzenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych wzywa się wszystkich wójtów gmin, pisarzy i burmistrza m. Zgierza na dzień 16 kwietnia o godzinie 10 rano do Komisarjatu Powiatowego celem otrzymania obwieszczeń i instrukcji o nowym poborze.

Rozporządzenie.

W myśl rozporządzenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 18-go marca r. b. 40868 wszyscy mężczyźni urodzeni w 1896 roku, zamieszkali w Łodzi, stawią się do Prezydjum Policji Państwowej m. Łodzi, Wydział Wojskowy, Zielona 8 w godzinach urzędowych w następującym porządku:

Dnia 11 kwietnia A, B, C, D, E, K
„ 12 „ F, G, H, I, J, K,
„ 14 „ L, Ł, M, N, O, K, S,

Dnia 15 kwietnia P, R, S, T, U,
„ 16 „ W, Z,

i wszyscy pozostali, którzy z pewnych powodów zgłosić się nie mogli.

Niezastosowanie się do niniejszego rozporządzenia pociągnie porządkowe kary policyjne.

Łódź, dnia 10 kwietnia 1919 roku.

Komisarz Rządowy Naczelnik Policji
(—) B. Zbrożek.

Ogłoszenie.

Wobec nadejścia większych ilości węgla, a tym samym usunięcia obawy przerwania pracy w Elektrowni Łódzkiej, Urząd Aprowizacyjny na Okręg Łódzki z dniem dzisiejszym węgla przyznanego odbiorcom przez Państwową Centralę rekwirować nie będzie.

Łódź, dnia 10 kwietnia 1919 r.

Referent Aprowizacyjny na Okręg Łódzki.

Drobne ogłoszenia.

Alperin Sura Marjan zgubiła paszport. Cegielniana 66.

Abramowicz Simcha zgubił paszport. Aleksandrów.

Andrzejewska Stefa zgubiła paszport. Rozwadowska 27.

Ajzner Abram zgubił paszport. Piotrkowska 93.

Bocian Rubin Majer zgubił paszport i patent na przedsiębiorstwo. Średnia 23.

Brzeziński Zygmunt zgubił paszport, a Estera Haje patent. Tuszyn.

Biadak Róża zgubiła paszport i spis przemysłowy. Lutomierska 14.

Berliner Szymon zgubił paszport. Kilińskiego 129.

Brokman Mozes zgubił paszport. Kamienna 6.

Birncweig Izaak zgubił spis przemysłowy. Dzielna 50a.

Bornstein Szimsza zgubił książkę legitymacyjną. Zgierska 8.

Bresławski Abram zgubił paszport. Wolborska 31.

Blechsztajn Jankel zgubił paszport, 2 weksle na imię Białostocki i różne dokumenty. Północna 16.

Cypelowi Hermanowi skradziono patent na papierosy. Kilińskiego 2.

Dittman Aron zgubił paszport. Radomska 15.

Dąb Szlama zgubił paszport. Północna 20.

Deląg Władysława zgubiła paszport. Keniga 4.

Dajelo Josek Moszek zgubił paszport. Zgierska 21.

Dymentsztein Lezer zgubił paszport. Wschodnia 16.

Frenkel Juda zgubił paszport. Nowomiejska 19.

Flis Chil zgubił paszport. Składowa 18.

Goldman Szymon zgubił paszport. Zawadzka 31.

Grynglas Abram zgubił paszport. Piotrkowska 60.

Gringold David zgubił książkę legitymacyjną. Zgierska 36.

Gaida Michalina zgubiła spis przemysłowy. Rzgowska 68.

Hennes Jan zgubił paszport. Rozwadowska 25.

Herszenfusowi Szmulowi i Kuplowiczowi H. skradziono zezwolenie na papierosy. Św. Jakóba 2.

Ickowicz Estera zgubiła paszport i książkę legitymacyjną. Cegielniana 66.

Jachowicz Adam zgubił paszport. Aleksandrowska 12.

Joskowicz Jakób zgubił paszport. Zachodnia 12.

Kluczkowski Józef zgubił paszport. Zarzewska 77.

Kulisz Wacława zgubiła paszport. Piotrkowska 76.

Klingbeil Aleksander David zgubił paszport. Cegielniana 9.

Kleinman Michał zgubił paszport. Pasaż Szulca 18.

Koplowicz Jakób David zgubił paszport. Kilińskiego numer 39.

Kempiński Leibusz Leizer zgubił paszport. Radwańska 44.

Lerner Szajmen zgubił paszport. Nowo Zarzewska 6.

Lezersohn Bronia zgubiła paszport. Kilińskiego 18.

Lansberg Freida zgubiła paszport. Zielona 57.

Laufer Jankel zgubił paszport. Ogrodowa 8.

Lipsman Icek Leizer zgubił paszport. Północna 14.

Lelonek Leonora zgubiła paszport. Konstantynowska 48.

Moszkowicz Zysman zgubił paszport. Zgierska 12.

Miedziński Pinkus zgubił paszport. Drewnowska 13.

Miksa Józefa zgubiła paszport. Sienkiewicza 13.

Miszak Marja zgubiła paszport. Konstantynowska 90.

Michałowski Abram Hersz zgubił paszport i patent na galanterję. Lipno.

Ostrzeżenie. Lajzer Lewi, Piotrkowska 145, administrator domu przy ul. Pasaż Szulca 4 (właściciel Mordka Słomnicki) zgubił następujące weksle i dokumenty: Weksle komorniane z giro M. Słomnickiego, nie wypisane na zlecenie, płatne w Łodzi; 2 weksle wystawca Josel Fuks każdy na sumę rb. 83.50 płatne 10/1, 10 IV 1915 r.; 3 weksle wystawca Józef Hopstein każdy na s. rb. 50 płatne 15/X 1914 r. 15/I 15/IV 1915 r.; 2 weksle, wystawca małżonków Szewe i Bejle Korbman każdy na sumę 97.50 płatne 1/II 1/V 1915 r.; 2 weksle wystawca Chaim Rubinstein, każdy na sumę rb. 81.25 płatne 5/I 5/IV 1915 r.; 3 weksle, wystawca G. L. Feldman, każdy na s. rb. 187.50 płatne 1/X 1914 1/I i 1/IV 1915 r.; 2 weksle, wystawca Hata Fried, każdy na s. rb. 57.50, płatne 1/I i 1/IV 1915 r.; 3 weksle, wystawca M. Riedel protestowane 20/II 1919 r. każdy na s. rb. 57.50 płatne 5/X 1914 5/I i 5/IV 1915 r. Weksle własne: 1 weksel, wystawca H. Klajmern, giro F. Nasielski i M. Słomnicki na sumę rubli 40.50 płatny w Łodzi 1914 r.; 1 weksel, wystawca A. D Liberman na sumę rubli 44.50 płatny w Pabianicach 15/IX 1914 r. giro M. Herszlikowicz, M. Ch. Sztucki i M. Słomnicki; paszport i legitymację węglową wyd. w Łodzi na imię Lajzera Lewi.

Pasiński Konstanty zgubił paszport. Kilińskiego 145.

Pindakiewicz Katarzyna zgubiła paszport. Franciszkańska 66.

Przulska Michalina zgubiła paszport i książeczkę zapomóg dla rezerwistek. Leszno 58.

Piotrowski Franciszek zgubił paszport. Promyka 18.

Różański Eliasz zgubił paszport. Łagiewnicka 4.

Rozenblum Sara, Mozes, zgubili paszport i książeczkę legitymacyjną. Wólczańska 2.

Roze Fryderyk Wilhelm zgubił paszport. Milsza 61.

Ryz Helenie skradziono kartę zapomogową (czerwoną). Konstantynowska 90.

Rozenes Wolf Leib zgubił paszport. Nowo-Targowa 14.

Seidler Izrael Wolf zgubił paszport. Dzielna 23.

Sylberstein Emanuel zgubił paszport. Cegielniana 46.

Szymkowicz Icek Mindler zgubił paszport. Nowo-Zarzewska 21.

Szapsa Fela zgubiła paszport. Cegielniana 59.

Szarf Mieczysław zgubił paszport. Pańska 37.

Sokołowski Szmerel zgubił paszport. Główna 23.

Sina Cirle, Moszek, Sta, zgubili paszporty. Wolborska 19.

Süssmann Emilja zgubiła paszport. Andrzeja 23.

Świderska Lea zgubiła paszport. Kilińskiego 145.

Taub Chil zgubił paszport. Cegielniana 57.

Uszerowicz Moses zgubił paszport. Rybna 17.

Wagner Benjamin zgubił paszport. Podrzeczna 7.

Wolfstad Szmul zgubił paszport. Luiza 15.

Włoszczowski Wolf Leib zgubił paszport. Cegielniana 30.

Wajl Samuel Chaim zgubił paszport. Benedykta 32.

Zaunar Kazimiera zgubiła paszport. Kilińskiego 205.

Zajączkowska Sala zgubiła paszport. Zgierska 14.

Zajdof David zgubił paszport. Północna 16.

Załkind Echwetta, Marja, Estera i Liza, zgubiły paszporty. Cegielniana 38.

Zginął weksel z wystawienia Samuela M. Kapłana, pł. 25/IX 1914 w Kaliszu. Żyranci: A. Lichtenstein, A. Helfgot, Süssmann Bornstein. Weksel został unieważniony. Ostrzega się przed nabyciem.

Żeredzińska Zofja zgubiła paszport. Sienkiewicza 15.

Wydawnictwo Komisarjatu Ludowego na pow. Łódzki. Tłoczono w Drukarni Państwowej w Łodzi, Piotrkowska 85.